

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 794/2022
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Несторовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Несторовића, адвоката Славка Јерковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 629/21 од 24.01.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 256/22 од 28.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Несторовића, адвоката Славка Јерковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 629/21 од 24.01.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 256/22 од 28.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 629/21 од 24.01.2022. године, окривљени Срђан Несторовић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од три године и четири месеца, у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору од 22.07.2019. до 27.12.2019. године, као и време проведено по мери забране напуштања стана од 27.12.2019. године до 02.03.2020. године.

На основу одредбе члана 87. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета таксативно наведених у изреци првостепене пресуде.

Истом пресудом, окривљени је на основу одредбе члана 264. став 1. ЗКП обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка и паушала, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 256/22 од 28.03.2022. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног, адвоката Славка Јерковића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 629/21 од 24.01.2022. године, у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног Срђана Несторовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осуђује на казну затвора у трајњу од три године, у коју казну му урачунава време проведено у притвору од 22.07.2019. до 27.12.2019. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 27.12.2019. године до 02.03.2020. године, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног, одбија као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Бранилац окривљеног Срђана Несторовића, адвокат Славко Јерковић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тач. 1) и став 4. ЗКП, у вези члана 439. тач. 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тач. 2) и 3) ЗКП, док из образложења захтвa произилази оспоравање пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП. Бранилац окривљеног истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати, те у том смислу истиче као незаконит доказ записник о претресању стана и других просторија.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да у конкретном случају овлашћена службена лица нису имала, ни предала наредбу о претресању, да нису биле испуњене претпоставке из члана 158. ЗКП, да је претресање вршено без присуства окривљеног, да окривљени није поучен да има право да узме адвоката који може присуствовати претресу, нити му је дато време да обавести свог браниоца, те да је оваквим поступањем повређена одредба члана 156. ЗКП. Бранилац наводи да се окривљени током претреса дворишта налазио у кући са једним од припадника полиције, а предмети пронађени приликом претреса дворишта су му показани накнадно, тако да није знао тачно место проналаска предмета. Поред тога је навео да у конкретном случају није поднет извештај о претресању судији за претходни поступак, а није постојала ни сагласност сувласника непокретности приликом претреса, чиме су повређене одредбе члана 158. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Одредбом члана 152. став 1. ЗКП прописано је да се претресање стана и других просторија или лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем пронаћи окривљени, трагови кривичног дела или предмети важни за поступак. Ставом 2. истог члана прописано је да се претресање стана и других просторија или лица предузима на основу наредбе суда или изузетно без наредбе на основу законског овлашћења.

Одредбом члана 156. став 1. ЗКП прописано је да после предаје наредбе о претресању, држалац стана и других просторија или лице на коме ће се претресање предузети позива се да добровољно преда лице, односно предмете који се траже. Ставом 2. је прописано да ће се држалац или лице из става 1. овог члана поучити да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању. Ставом 4. је прописано да ће се држалац стана и других просторија позвати да присуствује претресању, док је ставом 7. прописано да претресању присуствују два пунолетна грађанина као сведоци који ће се пре почетка претресања упозорити да пазе на ток претресања, као и да имају право да пре потписивања записника о претресању ставе своје приговоре на веродостојност садржине записника.

Одредбом члана 157. став 4. ЗКП прописано је да ће се о сваком претресању сачинити записник у коме ће се тачно описати предмети и исправе који се одузимају и место на коме су пронађени. Истом одредбом је прописано и да се у записник уносе примедбе присутних лица, а записник о претресању потписују присутна лица, док се о одузетим предметима сачињава потврда која ће се одмах издати лицу од кога су предмети, односно исправе одузете.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП Дирекција полиције ПУ за град Београд УКП од 22.07.2019. године, на адреси ..., насеље ..., ..., произилази да је претресање извршено по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпш Пов 1238/19 од истог датума, 22.07.2019. године, у циљу проналазка трагова и доказа о извршењу кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Из записника о претресању стана и других просторија произилази да је наредба пре почетка претреса дата окривљеном Срђану Несторовићу у смислу члана 156. став 1. ЗКП, уз позив да добровољно преда предмете који се траже и исти је поучен да има право да узме адвоката који може присуствовати претресању, али окривљени то није захтевао, што је констатовано у записнику. Поред тога претресању куће и дворишта је поред два пунолетна грађана као сведока АА и ББ, присуствовао и Срђан Несторовић као држалац стана на адреси у ..., ..., насеље ..., ... Наведени записник су потписали држалац стана Срђан Несторовић, два пунолетна грађанина АА и ББ, као и овлашћено службено лице.

Према томе из списка предмета произилази да је претресање стана и других просторија извршено на основу наредбе суда у смислу члана 155. ЗКП, да је иста предата окривљеном и да је записник о претресању стана и других просторија сачињен у свему у складу са одредбама чланова 156. и 157. ЗКП, као и да су претресању присуствовала, поред овлашћеног службеног лица, и два пунолетна грађанина, а који су својеручно потписали записник, као и да је након претресања стана сачињен записник и потврда о привремено одузетим предметима пронађеним приликом

претресања, што наведени записник о претресању чини законитим доказом, као и све друге доказе произашле из ове радње.

При томе наводи одбране да нису биле испуњене претпоставке из члана 158. ЗКП, као и да је претресање вршено без присуства окривљеног, да окривљени није поучен да има право да узме адвоката који може присуствовати претресу, нити му је дато време да обавести свог браниоца, као и да није постојала сагласност сувласника непокретности приликом претреса су оцењени као неосновани, јер претрес није вршен без наредбе суда у смислу члана 158. ЗКП, а на законитост овог доказа не утиче чињеница да бранилац окривљеног није присуствовао претресању стана, јер окривљени није захтевао његово присуство, а присуство адвоката – браниоца окривљеног, према наведеним одредбама Законика о кривичном поступку није обавезно.

Из изнетог произлази да су овлашћена службена лица полиције током предистражног поступка који је вођен против окривљеног Срђана Несторовића, у свему поступила у складу са одредбама чланова 152., 155., 156. и 157. ЗКП, те записник о претресању стана и других просторија МУП Дирекција полиције ПУ за град Београд УКП од 22.07.2019.године на адреси ..., насеље ..., ..., не представља незаконит доказ.

Како је, дакле, наведени записник о претресању стана сачињен у свему у складу са одредбама ЗКП, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Несторовића, адвоката Славка Јерковића, којима се указује да су правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, неосновани.

Поред тога бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводима да је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи и разлозима, да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а разлози који су наведени су потпуно нејасни и противречни указујући на повреду Кривичног закона у смислу члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, бранилац оспорава чињенична утврђења нежестепених судова у погледу пронађених трагова окривљеног на опојној дроги, у погледу постојања доказа да је окривљени извршио наведено кривично дело, те остварене комуникације окривљеног са другим лицима, те даје сопствену оцену ДНК вештачења Центра за генетику у погледу биолошких трагова, као и сопствену оцену исказа полицијског службеника ВВ, што је све ствар оцене доказа која спада у домен утврђивања чињеничног стања. Осим тога, бранилац у образложењу захтева износи сопствену оцену изведених доказа и изводи сопствене закључке да је у конкретној ситуацији изостало вештачење мобилних телефона које је требало тужилаштво да предузме, на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреду закона из члана 440. ЗКП. Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, те се Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног

Срђана Несторовића, адвоката Славка Јерковића, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.